

ชื่อผลงาน “ตัดกระดาษรังผึ้ง”

“อยากให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้ศึกษางานศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านของไทยที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน เพราะจะรู้ได้เลยว่างานทุกชิ้นที่ทำด้วยมือมีคุณค่าคู่ควรแก่การอนุรักษ์ให้เป็นมรดกของชาติซึ่งไม่น้อยหน้าใคร อยากให้อยู่คู่คนไทยตลอดกาล ”

นางปอลิน หยุนตระกูล (อายุ 52 ปี) ประเภทงานศิลปหัตถกรรม เครื่องกระดาษ (ตัดกระดาษรังผึ้ง)

ที่อยู่ : โรงเรียนบางระกำวิทยศึกษาศ. บางระกำ
อ. บางระกำ จ. พิษณุโลก 65140

โทรศัพท์ : 082-769-2051

Pong Sing A Song 0827692015

สมัยก่อนงานบุญรีนเริง หรือพิธีมงคลต่าง ๆ คนไทยนิยมนำกระดาษที่มีการฉลุลาย พวงมโหตร กระดาษรังผึ้ง มาประดับตกแต่งบริเวณบ้าน หรือสถานที่จัดงานเพื่อความสวยงาม เช่น พิธีแต่งงาน งานขึ้นบ้านใหม่ พิธีบวชนาค แต่ปัจจุบันความนิยมกลับลดน้อยลง ทำให้งานตัดกระดาษรังผึ้งหาได้ยาก เหตุนี้ ปอลิน จึงได้คิดสานต่ออุดมการณ์ของครูเปี่ยม คุณพ่อผู้อุทิศตนให้กับงานตัดกระดาษและทุ่มเทมาทั้งชีวิตเพียงต้องการให้คนรุ่นใหม่รู้จักและได้เห็นงานฝีมือที่บรรพบุรุษทำสืบต่อกันมา

“ได้ช่วยงานคุณพ่อมาตั้งแต่เด็ก มีความคุ้นเคยและได้เรียนรู้ศิลปะการตัดกระดาษรังผึ้งที่ส่งสมจากคุณพ่อมาหลายสิบปี จึงรู้สึกเสียดาย และต้องการที่จะสืบสานงานนี้อย่างจริงจัง เพราะกลัวว่าวันหนึ่งงานนี้ต้องสูญหายไป ประกอบกับดิฉันรับราชการครู จึงนำแนวคิดนี้มาพัฒนาเข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน แล้วนำมาสอน

ลำดับการสืบทอดงานหัตถศิลป์

รุ่นที่ 1 : นายเปี่ยม ส่งชื่น (คุณพ่อ)
(ครูช่างศิลปหัตถกรรมปี 2558)

รุ่นที่ 2 : นางปอลิน หยุนตระกูล (ลูกสาว)

พวงระย้า

ทำกระดาษรังผึ้ง

ดอกไม้กระดาษ

ให้กับนักเรียนในโรงเรียนบางระกำวิทยศึกษ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ และสร้างรายได้ เป็นค่าขนมให้กับนักเรียนอีกด้วย”

ช่างฝีมือที่ทำงานตัดกระดาษรังผึ้งจะต้องเป็นผู้มีสมาธิ และใจเย็นมาก เพราะหากไม่ระวังอาจจะทำให้กระดาษขาด ส่งผลให้ชิ้นงานเสียหายได้ เมื่อทำเสร็จจะนิยมนำชิ้นงานไปประดับตกแต่งในงานบุญหรืองานพิธีเท่านั้น ทั้งนี้หากเก็บรักษาอย่างดีไม่ให้โดนน้ำ จะสามารถนำไปใช้งานได้อีกไม่ต่ำกว่า 5 ปี

“นอกจากรูปแบบดั้งเดิม เรายังได้ต่อยอดด้วยการพัฒนาลดลายการใช้กระดาษย่นให้มีสีสันเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเดิมคุณพ่อเคยจะตัดกระดาษรังผึ้ง โดยใช้เพียงสีเดียว แต่ปัจจุบันพัฒนาการใช้สีมากกว่าหนึ่งสี มีการออกแบบลายใหม่ ๆ เพิ่มเติมคือลายข้าวหลามตัดลายหมากรุก ซึ่งจะต้องกำหนดสีของกระดาษเพื่อให้ลายมีความเด่นชัดขึ้น จากนั้นตกแต่งด้วยพวงเต่าร้างหรือนำลูกปัดมาร้อยเป็นเชิงชายเพื่อให้ความสวยงามมากยิ่งขึ้น”

จากความรัก ความผูกผัน และห่วงใยในงานศิลปะที่ผู้เป็นพ่อปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเยาว์ ทำให้พ่ออด ตั้งใจที่จะเดินหน้าถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับผู้สนใจ นักเรียนทั้งในโรงเรียนบางระกำวิทยศึกษา และศูนย์ศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น วัดสว่างอารมณ์ จังหวัดพิษณุโลก รวมทั้งบุคคลทั่วไปก็สามารถมาศึกษาได้โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น เพราะเพียงต้องการให้คนได้รู้จักศิลปะหัตถกรรมแขนงนี้และสืบทอดให้คงอยู่สืบไป

ขั้นตอนดำเนินการ

1. ออกแบบชิ้นงาน คือ การใช้สีไม่ในการวาดร่างแบบลงบนกระดาษ
2. ทำไม้แบบในการติดแปงเปียก คือ การนำไม้ที่มีขนาดยาวมาตอกตะปูโดยจะเว้นเป็นช่องประมาณ 2.5 นิ้ว
3. เตรียมกระดาษ คือ การเลือกสีกระดาษย่นให้เหมือนกับที่ออกแบบไว้ แล้วนำมาตัดให้เป็นเส้นตามความยาวที่ต้องการ
4. เรียงกระดาษ คือ การนำกระดาษย่นที่ตัดแล้วมาวางบนไม้แบบที่ตอกตะปูเอาไว้ (วางกระดาษตามยาว)
5. ติดกาว คือ การนำกระดาษย่นที่วางบนไม้แบบมาทาแปงเปียกตามตำแหน่งที่ออกแบบไว้
(การทำกระดาษรังผึ้งจะติดเว้นที่ตะปูเลขคู่-เลขคู่สลับกันไป)
6. ติดกระดาษแข็ง คือ การนำปลายกระดาษย่นทาแปงเปียกเพื่อติดกระดาษแข็ง เป็นการเพิ่มความแข็งแรงให้กระดาษย่น
7. ร้อยปลายกระดาษ คือ การนำด้าย หรือลวด มาร้อยเข้ากับกระดาษย่นที่ติดกันเรียบร้อยโดยจะร้อยตรงบริเวณที่ติดกระดาษแข็งไว้ (ถ้าเป็นพวงระย้าให้ตกแต่งชายด้วยลูกบิด หรือ ดอกไม้กระดาษ)

เตรียมอุปกรณ์

- แบบที่จะใช้ในการติดกระดาษรังผึ้ง
- กรรไกร
- กระดาษย่น
- กระดาษแข็ง
- ไม้แบบ
- แปงเปียก
- อุปกรณ์ตกแต่ง (ลูกบิด)

สแกนหาโลเคชั่นผ่าน Application